

19. Desember - Håp - Del 1

Den nittende desember var det bare fem dager igjen til julaften. Timian kjente på en blanding av spenning og uro. Tre verdier igjen å finne – ville det rekke?

Men krystallet pulserte varmt og trygt, som om det sa: "Det går bra. Stol på reisen."

De gikk dypere inn i skogen enn noen gang før, til en del Timian aldri hadde besøkt. Der, på en åpen plass, sto en gammel gran. Men dette var ikke et hvilket som helst tre. Granen var skadet – mange greiner var knekt av, barken var revet opp på den ene siden, og toppen hang ned.

"Se," hvisket Timian. "Det stakkars treet..."

Ved roten av granen satt en gammel ravn og så opp på skaden.

"God dag," sa Timian forsiktig.

Ravnen nikket tungt. "God dag, lille venn."

"Hva har skjedd med dette treet?"

"Det var en storm," sa ravnen. "For noen uker siden. En forferdelig storm. Vinden tok mange av grenene. Og se – toppen er nesten knekket av."

Timian gikk nærmere. Granen så virkelig ødelagt ut. "Vil den overleve?"

"Jeg vet ikke," sa ravnen. "Men verre er det som treet sier."

"Treet... snakker?"

"På sin måte," sa ravnen. "Hør selv."

Timian la øret mot granens stamme. Der, så svakt at det nesten ikke var hørbart, hørte Timian en trist stemme:

"Ingen vil se på meg til jul nå. Jeg er ødelagt. Jeg er ikke vakker lenger. Det er ingen håp for meg."

"Å nei," hvisket Timian. "Granen har mistet håpet."

Ravnen nikket. "Og når man mister håpet, er det vanskelig å fortsette. Granen bare står der nå, trist og stille. Han bryr seg ikke om å vokse. Han bryr seg ikke om å leve. Han har gitt opp."

Timian så opp på granen. Selv med skadet topp og manglende greiner, kunne Timian se at det var et vakkert tre. Stammen sto sterk. Noen greiner var fortsatt fulle av bar. Men granen så det ikke selv.

"Vi må hjelpe!" sa Timian.

"Hvordan hjelper man noen som har mistet håpet?" spurte ravnen. "Jeg har prøvd å snakke med treet, men han hører ikke."

Timian gikk rundt granen. Så opp. Så ned ved røttene. Det måtte finnes en måte...

"Granen," sa Timian høyt. "Jeg ser deg."

"Ja," kom den triste stemmen. "Du ser en ødelagt gran. En stygg gran. En som ikke er til noen nytte."

"Nei," sa Timian bestemt. "Jeg ser en gran som overlevde en storm. En gran som fortsatt står. En gran som fortsatt lever."

"Men se på meg... Jeg har mistet så mye."

"Du har mistet noen greiner," sa Timian. "Men du har ikke mistet alt. Du har fortsatt røtter som holder deg i jorden. Du har fortsatt bar på grenene som er igjen. Du lever fortsatt!"

"Til hva nytte?" sukket granen. "Ingen vil se på meg til jul. Jeg er ikke pen lenger."

Krystallet i Timians lomme var varmt, men det skinte ikke sterkere ennå. Noe manglet.

"I morgen," sa Timian til granen, "skal jeg vise deg noe. Vil du vente til i morgen?"

"Vente?" Granen lød nesten bitter. "Det er alt jeg gjør. Vente. Men det er ingenting å vente på."

"Vær så snill," sa Timian. "Bare til i morgen. Jeg lover at jeg kommer tilbake."

På veien hjem tenkte Timian hardt. Hvordan viser man noen som har mistet håpet at det fortsatt er håp? At livet ikke er over, selv når ting er ødelagt?

"Pappa," sa Timian. "Jeg har en plan. Men jeg trenger hjelp."

"Hva slags hjelp?" spurte pappa.

"Jeg trenger lys. Og vennlighet. Og kanskje litt magi."

Pappa smilte. "Det tror jeg vi kan ordne."

Og så hadde Timian og pappa nok et eventyr i hjertene sine.

Refleksjonsspørsmål:

1. Hvorfor tror du granen har mistet håpet?
2. Har du noen gang følt deg som granen – at noe er ødelagt og ikke kan bli bra igjen?
3. Hva tror du Timian så i granen som granen ikke så selv?
4. Er noe ødelagt for alltid bare fordi det er skadet?
5. Hva tror du kan hjelpe noen som har mistet håpet?

Aktivitetsforslag (Slik de ser ut i portalen)

Ta vare på det som er skadet – vi gir naturen en ny sjanse

I eventyret møter Timian et skadet grantre som tror at alt er ødelagt: det er knekt, skjevt, kanskje mangler det greiner. Men etter hvert oppdager treet – gjennom det som skjer rundt det – at det fortsatt har verdi, at det fortsatt kan være til nytte og glede.

I denne aktiviteten får barna øve på å se **det som ser ødelagt ut**, og gjøre noe godt for det i stedet for å gå forbi. De trener på empati og håp – overført til naturen.

Beskrivelse

Barna går ut og leter etter noe som ser “ødelagt” eller “trist” ut:

- en knekt gren
- en skjev snøfigur
- en liten busk som har fått en knekk
- en rot som stikker rart opp
- et gammelt, litt halvt tre

De får i oppdrag å “**ta vare på det**”:

pynte det med naturmaterialer, grave det litt fri, lage en liten sti rundt, gjøre det til et fint sted i stedet for å late som om det ikke er der.

Du trenger

- Uteområde:
  - skogholt
  - barnehagegård
  - lekeplass med trær, røtter, snø, busker
- Naturlige materialer dere kan bruke:
  - kvister
  - kongler
  - steiner
  - snø
  - evt. noen av naturskattene fra tidligere aktiviteter
- Eventuelt et “omsorgsstasjonsområde”:
  - en liten plass i skogen/ute der dere kan gjøre ekstra fint rundt ting dere har tatt vare på

Slik gjør dere det

1. Innledning – det skadde grantreet og håp

- Samle barna.
- Fortell kort:
  - Det var et grantre som hadde blitt skadet – knekt, kanskje bøyd.
  - Treet trodde at det aldri kunne være fint eller viktig igjen.
  - Men så skjedde ting rundt det: fugler, dyr, snø, mennesker – som gjorde at treet fikk en ny rolle.
- Spør:
  - *“Har dere noen gang sett noe ute som ser litt trist eller ødelagt ut?”*

2. Gi oppdraget – vi leter etter det som trenger omsorg

- Si:

“I dag skal vi være naturens hjelpere. Vi skal finne noe som ser litt skadet eller trist ut – og gjøre noe godt for det.”

- Forklar at dere ikke skal:
  - brette flere greiner
  - ødelegge noe mer
- Dere skal bare finne det som allerede er skadet, og prøve å gi det litt håp.

3. Let etter “det skadde”

- Gå rolig ut i området, i små grupper eller hele flokken sammen.
- Hjelp barna å se:
  - knekte greiner
  - tråkket snøfigurer
  - halvt sammenraste snøborger
  - busker med ødelagte greiner
- Når dere finner noe, stopp og si:
  - “Dette ser litt skadet ut. Hva tenker dere vi kan gjøre for å ta vare på det?”

4. Velg 1–3 steder å jobbe med

- Velg sammen noen få ting dere vil ta vare på (så det ikke blir for mye på en gang):
  - ett skadet “grantre” / busk
  - én skjev snøfigur
  - én knekt gren som ligger fint til
- Del barna i mindre grupper, én gruppe per “sted”.

5. Omsorgsoppdrag – hva vil det si å ta vare på?

- Samtal med hver gruppe:
  - *“Hva betyr det å ta vare på noe som er skadet?”*
  - *“Hva kan vi gjøre her som ikke gjør mer skade, men som gjør stedet litt finere eller tryggere?”*
- Forslag som barna (og du) kan bruke:
  - pynte med kongler, kvister, steiner

- lage en liten sti rundt (“så ingen trækker rett oppå”)
- grave snø vekk rundt en krokete rot
- bygge en liten snøkant som “beskyttelse”
- lage en “ramme” av steiner rundt noe som ligger nede

6. Arbeidsfase – ta vare på stedet

- La gruppene jobbe en stund (10–20 min avhengig av vær/alder).
- Voksne går rundt og setter ord på:
  - “Nå gir dere dette stedet litt ekstra oppmerksomhet.”
  - “Dette så ganske trist ut i stad – se hvor annerledes det ser ut nå.”
- Poengter at dere **ikke prøver å gjøre det “perfekt”** – dere viser bare omsorg.

7. Lag en “omsorgsstasjon” (valgfritt, men fint)

- Velg ett av stedene som hovedsted:

“Dette blir omsorgsstasjonen vår i skogen/uteområdet.”
- Her kan dere:
  - samle noen av pynten
  - gjøre ekstra fint
  - kanskje komme tilbake andre dager
- La barna gi stedet et navn:
  - “Håpestubben”, “Grantre-hjertet”, “Omsorgsplassen”.

8. Tilbakeblikk – se før og etter

- Samle barna ved hvert sted dere har tatt vare på.
- Snakk kort om:
  - hvordan det så ut i starten
  - hvordan det ser ut nå
- Knytt til håp:

“Det var litt som det skadde grantreet: det trodde alt var ødelagt, men så skjedde noe godt.”

Varianter og utfordringer

Variant / utfordring	Slik kan dere gjøre det
Navngi “pasientene”	La barna gi navn til treet/snøfiguren: “Lille Gran”, “Snøvenn”, “Knekkebusk”.
Omsorgsstasjon	Merk et område som “skogsykehus” eller “omsorgsstasjon” hvor dere samler ting dere har tatt vare på.
Før-/etter-bilder	Ta bilder (hvis mulig) av før og etter for å snakke om endring og håp.
Rollelek som “skogdoktorer”	Barna kan få roller som “skogdoktor”, “omsorgsassistent”, “håpsbærer”.
Overfør til leker/inventar	Finn også en slitt leke eller gammel bøtte i uteområdet – hvordan kan dere ta vare på den?
Tilbakebesøk	Kom tilbake en annen dag for å se hvordan “pasientene” i naturen har det.

Hva trener barna?

- **Empati (overført til natur):**
  - Å se noe “skadet” og ha lyst til å gjøre noe godt for det.
- **Håpsperspektiv:**
  - Å oppleve at noe ikke er verdiløst selv om det er knekt, skjevt eller slitt.
- **Kreativ problemløsning:**
  - Finne konkrete, enkle måter å “ta vare på” på – uten å kunne “gjøre alt bra igjen”.
- **Observasjon:**
  - Legge merke til detaljer ute (knekte kvister, skjeve ting, spor).
- **Samarbeid:**
  - Jobbe sammen rundt et felles sted/prosjekt.

Refleksjon etterpå

I samlingsstund etterpå kan dere spørre:

- *“Hva fant dere som var skadet eller så litt trist ut?”*
- *“Hva gjorde dere for å ta vare på det?”*
- *“Hvordan så det ut før – og hvordan ser det ut nå?”*
- *“Er noe verdiløst bare fordi det er litt skadet?”*
- *“Gjelder det bare trær og snøfigurer – eller kan det gjelde mennesker også?”*

Dere kan også stille mer åpne håpsspørsmål:

- *“Har du noen gang følt deg litt ‘knekt’ eller sliten – og så gjorde noen noe godt for deg?”*
- *“Hvordan kan vi være som ‘håps-bærere’ for hverandre i barnehagen?”*

Tips til voksne

- **Vær tydelig på “ikke skade mer”:**
  - Poengter at dere tar vare på ting som *allerede* er skadet – dere lager ikke mer “skade” for å leke.
- **Bruk språket forsiktig:**
  - Unngå å si at noe er “stygt” – bruk heller “skadet”, “slitt”, “trenger litt omsorg”.
- **Løft små handlinger:**
  - “Det at dere fjernet snø rundt denne rota, gjorde at den ble synlig og fin igjen.”
- **Knytt til menneskelig erfaring:**
  - Når barn opplever å ha gjort en feil eller “vært dum”, kan du minne om at vi ikke er verdiløse selv om noe gikk galt.
- **Ta vare på omsorgsstasjonen videre:**
  - Besøk gjerne stedet flere ganger – det styrker opplevelsen av håp og kontinuitet.